

Հովհաննես Թումանյան

Օր. Պ. Պ.-ին

Քույրիկ, այդքան որ սիրում ես
Հայի հնչյուն, հայի տաղ,
Որ սրտալի մեծարում ես
Ազգիդ երգչին դեռ մատաղ,

Ներշնչում ես նորա հոգուն
Հզոր թռիչք և եռանդ,
Եվ հիշում է նա յուր մտքում
Յուր պաշտոնը երկնավանդ,

Այս հարագատ ներշնչանքի

Փոխարենը ընդունիր
Նորա սիրո և տանջանքի
Անվարժ տողերն ինքնագիր:

1909